

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XVII. V. sint etiam circumstantiae peccatoru[m] necessariò confitendae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

duntaxat tempus consuetudinis, intelligendum est, dum peccatorum numerus modum excedit, ut percenseri cuncta nequeat: Alioqui consultius est, numerum explicare. Dum modum, inquam, excedit; ut dum quis assidua consuetudine iurandi distractus, nequit periuriorum numerum inire. Aut concubinarius, qui perinde ac maritus, concubinæ amplexibus fruitur.

Cæterum si post temporis, quo in peccando perseverauit, forte peculiaris alicuius obrepatur recordatio; non tenetur illud iteratò confiteri: Sufficit enim, in genere illud comprehendisse, cum dixit, se quotidie similia perpetrasse.

Suntne etiam circumstantiae peccatorum necessariò confitenda?

Quæstio

XVII.

Triplices sunt circumstantiae. Quædam **Respoſio.**
minuunt peccata, aliæ aggrauant; aliæ vero, quæ nec grauauant, nec minuunt, quas quidem antiqui non vocant circumstantias, ut diu nocte peccare neq; eleuat neque augeat peccatum.

Primi generis circumstantiae si tales sint, ut faciant ex peccato mortali veniale; vel ex peccato, non peccatum, confitendæ sunt necessariò; alias committeretur mendacium. Ut si quis ex ignorantia inuincibili in certum iaculando, vel cum tutamine inculpa-

F 3

tæ tu-

Caput III. De Qualitate

Confiteri
tanquam
peccatum,
quod non
peccatum,
mortale
est,

tæ tutclæ sese tuendo occidisset hominem, in
Cōfessione simpliciter diceret: Feci homici-
diū; confiteretur tanquā peccatum id, quod
non est peccatum, atque ideo peccaret mor-
taliter. Et pariter, si quis extrema necessitate
pressus, panem alienum rapuisset, non de-
bet dicere simpliciter; Furatus sum, sed co-
actus fame & inopia, panem surripui, quæ
rationem culpæ tollit. Sicuti etiam, qui citra
necessitatē, non nisi obulum surripuit, quod
non est nisi veniale, non debet dicere sim-
pliciter, furtum feci; nam hoc genere suo,
sonat mortale, cùm tamen propter materia
tenuitatem sit veniale factum.

At de huiusmodi circumstantiis, quæ
non tantopere excusat, ut faciant morta-
le veniale, vel peccatum non peccatum; ve
egestate furari, passione mæchari: Dicunt
aliqui, restiūs eas præterinitti, quam com-
memorari: Attamen, si verè multū excu-
sant, confiteri eas conuenit; quia vnum fur-
tum, potest esse in duplo peius, quām aliud;
& stuprum per libidinem admissum mul-
tò peius est, quām ex timore mortis. Tales
igitur circumstantiæ confitendæ sunt, non
ad excusanda peccata delictaue; sed ad cōfi-
tendum ea purè & nudè. Exempli gratia; si
puella graui inopia oppressa, aut mortis me-
tu, ut periclitanti vitæ succurreret, iuuenem
admisit; licet peccatum mortale sit; potest
tamen suæ famæ, & honori consulere; di-
cendo

cedo caussam, quæ turpitudinem suam aliquo modo excusat.

Pariter, si quis putans se benefacere, furtum fecit, quod pauperibus largiretur, aut si peierauit, ut vitam seruaret Regis: Ut enim in Ecclesiastico admonemur, Cura habenda est de bono nomine, salua Confessionis veritate. Eccli. 41.

*Suntne circumstantiae peccatorum
aggravantes, necessariò confitendae?*

*Quæstio
XVIII.*

Circumstantiae peccatum aggravantes in Responso.

duplici differentia sunt: Quædam enim aggravant quidem peccatum; sed tamen speciem non mutant: Ut si quis furatur vel decem, vel centum, vel mille, & tales non sunt necessariò confitendæ; quia nullo iure Diuino, nec humano ad id tenemur, quod patet; quia haec iura non obligant peccatores, nisi ad Confessionem omnium peccatorum mortalium; Sed circumstantiae multum aggravantes non sunt peculiaaria peccata lethalia, cum speciem non mutant: Quare licet haud parum aggravent, eas confiteri necessarium non est.

Præterea, si necessum foret eas confiteri, teneremur quoque eas scire, haud secus atque peccata mortifera; At istud est valde durum, atque indoctis propè impossibile.

F 4 le: Suf-